

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE (prvi senat)

z dne 21. februarja 2013*

„Javni uslužbenci — Člen 34(1) in (6) Poslovnika — Tožba, ki je bila pravočasno vložena po telefaksu — Lastnoročni podpis odvetnika, ki se razlikuje od podpisa na izvirniku tožbe, ki je bil poslan po pošti — Prepozna vložitev tožbe — Očitna nedopustnost“

V zadevi F-113/11,

zaradi tožbe, vložene na podlagi člena 270 PDEU, ki se uporablja za Pogodbo ESAE v skladu z njenim členom 106a,

Luigi Marcuccio, nekdanji uradnik Evropske komisije, stanujoč v Tricaseju (Italija), ki ga zastopa G. Cipressa, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata C. Berardis-Kayser in J. Baquero Cruz, zastopnika, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnikom,

tožena stranka,

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE (prvi senat),

v sestavi H. Kreppel, predsednik, E. Perillo (poročevalec) in R. Barents, sodnika,

sodna tajnica: W. Hakenberg,

sprejema naslednji

Sklep

- 1 L. Marcuccio je 31. oktobra 2011 v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence vložil to tožbo, s katero predlaga zlasti razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka organa, s katero je Evropska komisija zavrnila njegovo zahtevo za izplačilo neplačanega dela osebnih prejemkov za avgust 2010. Pred vložitvijo izvirnika tožbe po pošti je bil dokument, predstavljen kot prepis izvirnika tožbe, vložene po pošti, 25. oktobra 2011 poslan po telefaksu sodnemu tajništvu Sodišča za uslužbence, ki ga je prejelo isti dan.

* Jezik postopka: italijanščina.

Pravni okvir

- 2 Člen 91 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) določa:
- „[...]
2. Pritožba na Sodišče Evropske unije je mogoča le, če:
- je bila najprej vložena pritožba pri organu za imenovanja na podlagi člena 90(2) v roku, določenem v istem členu, in
 - je bila ta pritožba zavrnjena z odločitvijo ali z molkom organa.
3. Pritožbe na podlagi odstavka 2 je treba vložiti v treh mesecih. Rok začne teči:
- na dan uradnega obvestila o odločitvi, sprejeti kot odgovor na pritožbo;
 - na dan preteka predpisanega roka za odgovor, če gre za pritožbo na molk organa, ki pomeni zavrnitev pritožbe, vloženo na podlagi člena 90(2); vendar pa začne rok za vložitev pritožbe teči od začetka, če je pritožba zavrnjena s izrecno odločitvijo po tem, ko je bila že zavrnjena z molkom organa, vendar pred pretekom roka za vložitev pritožbe.
- [...]“
- 3 Člen 34 Poslovnika Sodišča za uslužbence, ki se nanaša na vložitev procesnih aktov, določa:
- „1. Izvirnik vsakega procesnega akta mora podpisati zastopnik stranke.
- [...]
6. [D]an, ko sodno tajništvo s katerimkoli tehničnim sredstvom sporočanja, ki je na voljo Sodišču za uslužbence, prejme prepis podpisanega izvirnika procesnega akta, [se šteje] za datum vložitve akta le pod pogojem, da je podpisan izvirnik akta [...] vložen v sodnem tajništvu najpozneje deset dni po prejemu prepisa izvirnika. [...]“
- 4 Člen 100 Poslovnika o računanju procesnih rokov določa:
- „1. Procesni roki, ki jih določajo pogodbi, Statut in ta poslovnik, se računajo na naslednji način:
- [...]
- (b) rok, določen po tednih, mesecih ali letih, se izteče s pretekom tistega dne v tednu, mesecu ali letu, ki se po svojem imenu ali številki ujema z dnem, ko je nastopilo dejstvo ali je bilo opravljeno dejanje, od katerega je začel rok teči. Če v roku, ki je določen po mesecih oziroma po letih, v zadnjem mesecu ni dneva, ko naj bi se rok iztekel, se rok izteče z iztekom zadnjega dneva v tem mesecu;
- [...]
- (d) v rok se vštevajo dela prosti dnevi in uradni prazniki, nedelje in sobote;
- (e) roki tečejo med sodnimi počitnicami.

2. Če je zadnji dan roka sobota, nedelja, praznik ali dela prost dan, se rok izteče s pretekom prvega prihodnjega delavnika.

Seznam praznikov in dela prostih dni, ki ga sestavi Sodišče in ga objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, se uporablja tudi za Sodišče za uslužbence.

3. Procesni roki se zaradi oddaljenosti podaljšajo za enkratno obdobje desetih dni.“

Dejansko stanje

- 5 Tožeča stranka je delala kot uradnik v nazivu A 7 v generalnem direktoratu Komisije za razvoj.
- 6 Organ, pristojen za imenovanja, je z odločbo z dne 30. maja 2005 tožečo stranko upokojil od 31. maja 2005 na podlagi člena 53 Kadrovskih predpisov in ji dodelil invalidnino, določeno v skladu s členom 78, tretji odstavek, Kadrovskih predpisov (v nadaljevanju: odločba z dne 30. maja 2005).
- 7 Sodišče za uslužbence je s sodbo z dne 4. novembra 2008 v zadevi Marcuccio proti Komisiji (F-41/06, v nadaljevanju: prvotna sodba) odločbo z dne 30. maja 2005 razglasilo za nično zaradi neobstoja obrazložitve, ne da bi preučilo druge tožbene razloge in očitke, ki jih je tožeča stranka navedla v podporo predlogom za razglasitev ničnosti.
- 8 Tožeča stranka je 30. avgusta 2010 vložila zahtevo na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov (v nadaljevanju: zahteva z dne 30. avgusta 2010), naj se ji izplača neplačani del osebnih prejemkov, do katerega je bila domnevno upravičena za avgust 2010 v skladu s prvotno sodbo.
- 9 Komisija je v dopisu z dne 28. februarja 2011 (v nadaljevanju: dopis z dne 28. februarja 2011), ki naj bi ga tožeča stranka prejela 6. aprila 2011, tej sporočila, da ker je bila s prvotno sodbo odločba z dne 30. maja 2005 razglašena za nično le zaradi neobstoja obrazložitve, ne da bi bilo v njej odločeno o zmožnosti tožeče stranke za opravljanje nalog, je njena morebitna vrnitev na delovno mesto predpostavljala preverjanje njenega zdravstvenega stanja v skladu s členom 15 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom. Komisija je v teh okoliščinah trdila, da za tožečo stranko ni mogoče šteti, da je bila aktivno zaposlena od 30. maja 2005.
- 10 Tožeča stranka je 14. marca 2011 vložila pritožbo, ki jo je Komisija prejela naslednji dan.
- 11 Splošno sodišče Evropske unije je, potem ko je Komisija pri njem vložila pritožbo, s sodbo z dne 8. junija 2011 v zadevi Komisija proti Marcucciu (T-20/09 P) razveljavilo prvotno sodbo in zadevo vrnilo v razsojanje Sodišču za uslužbence, kjer je bila vpisana pod opravilno številko F-41/06 RENV.
- 12 Sodišče za uslužbence je s sodbo z dne 6. novembra 2012 v zadevi Marcuccio proti Komisiji (F-41/06 RENV, ki je predmet pritožbe pred Splošnim sodiščem Evropske unije, zadeva T-20/13 P) zavrnilo tožbo tožeče stranke v zadevi, v kateri je bila izrečena prvotna sodba.

Predlogi strank

- 13 Tožeča stranka Sodišču za uslužbence predlaga, naj:
 - razglasi za nično odločbo, s katero je bila zaradi molka organa zavrnjena zahteva z dne 30. avgusta 2010;
 - razglasi za neobstoječ ali, podredno, razglasi za ničen dopis z dne 28. februarja 2011;

- razglasi za nično odločbo, s katero je bila zaradi molka organa zavrjena pritožba z dne 14. marca 2011;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 14 Komisija Sodišču za uslužbence predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot nedopustno ali jo vsekakor zavrne kot neutemeljeno;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Odločitev Sodišča za uslužbence, da odloči z obrazloženim sklepom

- 15 V skladu s členom 76 Poslovnika lahko Sodišče za uslužbence, če je tožba očitno v celoti ali delno nedopustna ali očitno brez pravne podlage, ne da bi nadaljevalo postopek, odloči z obrazloženim sklepom.
- 16 V obravnavani zadevi Sodišče za uslužbence meni, da je na podlagi listin iz spisa zadeva zadostno razjasnjena za odločanje, in zato na podlagi člena 76 Poslovnika odloča z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek.

Dopustnost

- 17 Uvodoma je treba opozoriti, da so roki za vložitev tožbe zavezujoči, saj so bili določeni zaradi zagotovitve jasnosti in varnosti pravnih položajev ter izognitve vsakršni diskriminaciji ali samovoljnemu ravnanju pri izvajanju sodne oblasti. Sodišče Unije mora po uradni dolžnosti preveriti, ali so bili ti roki ustrezno upoštevani (sodba Sodišča z dne 8. maja 1973 v zadevi Gunnella proti Komisiji, 33/72, točka 4; sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 29. novembra 2011 v zadevi ENISA proti ENVP, T-345/11, točka 11 in navedena sodna praksa).
- 18 Zato je treba, ne da bi bilo treba odločiti o ugovoru nedopustnosti, ki ga je podala Komisija, preučiti, ali je bila ta tožba vložena ob upoštevanju pravil, ki zavezujoče določajo podrobna pravila za vložitev procesnih aktov, in ob upoštevanju ustreznega roka za vložitev tožbe.
- 19 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da iz členov 19, tretji odstavek, in 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da mora vsako tožečo stranko zastopati za to pooblaščen oseba in da je zato mogoče pri sodiščih Unije veljavno vložiti le vlogo, ki jo podpiše ta oseba. V skladu s členom 7(1) Priloge I k navedenemu statutu Sodišča se te določbe uporabljajo tudi za postopek pred Sodiščem za uslužbence. Niti v Statutu Sodišča niti v Poslovniku Sodišča za uslužbence pa ni predvideno nobeno odstopanje ali izjema od te obveznosti (glej v tem smislu sklep Sodišča z dne 5. decembra 1996 v zadevi Lopes proti Sodišču, C-174/96 P, točka 8 in navedena sodna praksa).
- 20 Zahteva lastnoročnega podpisa zastopnika tožeče stranke namreč z namenom pravne varnosti zagotavlja pristnost vloge in izključuje tveganje, da ta v resnici ni delo odvetnika ali svetovalca, pooblaščenega za ta namen. Tako ta kot predstavnik pravosodja opravlja bistveno nalogo, ki mu je podeljena s Statutom Sodišča in Poslovnikom, saj z opravljanjem svoje naloge tožeči stranki omogoča dostop do Sodišča za uslužbence (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 23. maja 2007 v zadevi Parlament proti Eistrupu, T-223/06 P, točka 50). Zato je treba to zahtevo obravnavati kot

bistveno pravilo obličnosti in jo strogo uporabljati, tako da njeno nespoštovanje povzroči nedopustnost tožbe (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Parlament proti Eistrupu, točki 51 in 52).

- 21 Prav zaradi bistvenega pomena vloge odvetnika kot predstavnika pravosodja v sodnih postopkih člen 34(1) Poslovnika določa, da mora izvirnik vsakega procesnega akta podpisati zastopnik stranke.
- 22 Iz tega sledi, da zaradi vložitve izvirnika vsakega procesnega akta v predpisanih rokih člen 34 Poslovnika zastopniku zadevne stranke ne dovoljuje dveh različnih, čeprav pristnih lastnoročnih podpisov, enega na dokumentu, ki se po telefaksu pošlje sodnemu tajništvu Sodišča za uslužbence, in drugega na izvirniku, ki bo sodnemu tajništvu Sodišča za uslužbence poslan po pošti ali v tem tajništvu vložen osebno. Namreč, če zastopnik stranke izkoristi možnost, ki mu je priznana s členom 34(6) Poslovnika, da v veljavnih rokih „s katerimkoli tehničnim sredstvom sporočanja, ki je na voljo Sodišču za uslužbence, [pošlje] prepis podpisanega izvirnika procesnega akta“, za to možnost velja pogoj *sine qua non*, da se isti „podpisani izvirnik akta [vloži] v sodnem tajništvu najpozneje deset dni po prejemu prepisa izvirnika“, pri čemer je jasno, da se pridevnik „podpisanega“ zaradi stavčne strukture in roditeljske oblike lahko nanaša le na izvirnik tožbe, in ne na prepis izvirnika tožbe.
- 23 Če je očitno, da na izvirniku akta, ki je dejansko vložen v sodnem tajništvu v desetih dneh po tem, ko je bil po telefaksu Sodišču za uslužbence poslan njegov prepis, ni isti podpis kot na dokumentu, poslanem po telefaksu, je treba v teh okoliščinah ugotoviti, da je sodno tajništvo Sodišča za uslužbence prejelo dva različna procesna akta in da ima vsak od njiju lasten podpis, tudi če je od iste osebe. Ker pošiljanje besedila po telefaksu ne izpolnjuje pogojev pravne varnosti, določenih v členu 34 Poslovnika, datuma pošiljanja dokumenta po telefaksu ni mogoče šteti za datum vložitve tožbe (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 22. septembra 2011 v zadevi Bell & Ross proti UUNT, C-426/10 P, točke od 37 do 43).
- 24 Treba je še dodati, da je rok za vložitev tožbe določen v členu 91(3) Kadrovskih predpisov, od katerega Poslovnik Sodišča za uslužbence ne sme odstopati. Zato mora biti izvirnik tožbe sestavljen najpozneje ob izteku tega roka. S tega vidika pošiljanje po telefaksu ni le način pošiljanja, ampak je mogoče z njim tudi dokazati, da je bil izvirnik tožbe, ki je v sodno tajništvo Sodišča za uslužbence prispel po izteku roka, že sestavljen v roku za vložitev tožbe.
- 25 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da je bil dokument, predstavljen kot prepis izvirnika tožbe, poslanega po pošti, poslan sodnemu tajništvu Sodišča za uslužbence po telefaksu 25. oktobra 2011. Sodno tajništvo Sodišča za uslužbence je 31. oktobra 2011 po pošti prejelo izvirnik tožbe, katerega besedilo pa se razlikuje od dokumenta, ki ga je po telefaksu prejelo 25. oktobra 2011, vsaj kar zadeva podpis odvetnika. Iz preučitve dokumenta, poslanega po telefaksu 25. oktobra 2011, namreč izhaja, da podpis odvetnika tožeče stranke, tudi če je lastnoročni, očitno ni enak podpisu na izvirniku tožbe, ki je v sodno tajništvo Sodišča za uslužbence po pošti prispel 31. oktobra 2011. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da dokument, ki je v sodno tajništvo Sodišča za uslužbence 25. oktobra 2011 prispel po telefaksu in ki ga tožeča stranka predstavlja kot prepis izvirnika tožbe, poslanega po pošti 31. oktobra istega leta, ni reprodukcija izvirnika tožbe. Iz tega sledi, da datuma, ko je sodno tajništvo Sodišča za uslužbence prejelo dokument, poslan po telefaksu, ni mogoče upoštevati za presojo, ali je bil rok za vložitev tožbe, določen v členu 91(3) Kadrovskih predpisov, upoštevan.
- 26 Nazadnje je treba ugotoviti, da so pogoji iz točk 22 in 23 tega sklepa povzeti tudi v Praktičnih navodilih strankam za sodni postopek pred Sodiščem za uslužbence z dne 25. januarja 2008, ki so bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* (UL L 69, str. 13) in so se uporabljala ob vložitvi tožbe. Zlasti točka 35 teh navodil določa:

„Podpisan izvirnik vsakega procesnega akta je treba poslati brez odlašanja, nemudoma po tem, ko je bil po elektronski pošti poslan prepis, ne da bi bili vanj vneseni kakršni koli, niti neznatni popravki ali spremembe, z izjemo popravkov pisnih napak, katere pa je treba navesti na ločenem listu, ki se ga

pošlje skupaj z izvirnikom. Z izjemo te zadnje možnosti se bo v primeru razhajanj med podpisanim izvirnikom in predhodno vloženim prepisom pri presoji pravočasnosti upošteval dan vložitev podpisanega izvirnika.“

- 27 V obravnavani zadevi pa zastopnik tožeče stranke kljub tem natančnim navodilom ni nikoli opozoril sodnega tajništva Sodišča za uslužbence na obstoj spremembe ali nastanek nepredvidenih okoliščin, zaradi katerih bi lahko bil prisiljen znova podpisati izvirnik tožbe.
- 28 Zato je treba za odločitev o dopustnosti te tožbe preveriti, ali je bil podpisani izvirnik tožbe vložen v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence v roku za vložitev tožbe, ki ga je treba v obravnavani zadevi v skladu s členom 91 Kadrovske predpisev izračunati od datuma zavrnitve pritožbe zaradi molka organa.
- 29 Pritožba, ki jo je vložila tožeča stranka in je bila Komisiji poslana po telefaksu 15. marca 2011, je bila zaradi molka organa zavrnjena v petek, 15. julija 2011.
- 30 Trimesečni rok za vložitev tožbe, ki je bil s 15. julija 2011 zaradi oddaljenosti podaljšan za enkratno obdobje desetih dni, se je torej iztekel v torek, 25. oktobra 2011.
- 31 Ker je bil izvirnik tožbe v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence vložen 31. oktobra 2011, to je po izteku roka za vložitev tožbe, iz tega sledi, da je treba to tožbo šteti za prepozno.
- 32 Zato je treba tožbo razglasiti za očitno nedopustno.

Stroški

- 33 V skladu s členom 87(1) Poslovnika se ob upoštevanju drugih določb poglavja 8 naslova II navedenega poslovnika neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Sodišče za uslužbence lahko v skladu z odstavkom 2 istega člena, če to zahteva pravičnost, odloči, da se neuspeli stranki naloži le delno plačilo stroškov ali da se ji ne naloži plačila stroškov.
- 34 Iz zgoraj navedene obrazložitve izhaja, da tožeča stranka ni uspela s svojimi predlogi. Poleg tega je Komisija v svojih predlogih izrecno predlagala, naj se tožeči stranki naloži plačilo stroškov. Ker okoliščine primera ne upravičujejo uporabe določb člena 87(2) Poslovnika, tožeča stranka nosi svoje stroške, naloži pa se ji tudi plačilo stroškov Komisije.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE (prvi senat)

sklenilo:

- 1. Tožba se zavrže kot očitno nedopustna.**
- 2. L. Marcuccio nosi svoje stroške in plača stroške Evropske komisije.**

V Luxembourg, 21. februarja 2013.

Sodna tajnica
W. Hakenberg

Predsednik
H. Kreppel

Besedilo te odločbe in besedila vseh v njej navedenih odločb sodišč Evropske unije so dostopna na spletnem mestu www.curia.europa.eu.